

ENTREVISTA XARXAMEG ANNA ARISA I ARGEMÍ

Recordem... El Xarbot

"Xarbot" significa xàfec intens de curta durada i també és l'acció de sacsejar alguna cosa.

Va ser una trobada general de MEG que es va fer l'1 i 2 d'abril del 2000 a Vic. Durant el curs es van anar treballant diversos temes per branques i a través d'enviaments periòdics a les famílies i als caus. A la trobada, el plat fort va ser la Vila Escolta, organitzada per barris temàtics on fer activitats de mà de les associacions del país. Hi van participar totes les branques, equips i demarcacions, i gairebé tots els agrupaments. Durant un cap de setmana vam ser 10.000 infants i joves a Vic.

Ens ho explica... Anna Arisa

Tot i que el primer campament va ser traumàtic, vaig ser a l'AEiG Maspons i Anglasell de Bigues dels 6 fins passats els 25 anys, amb tots els rols. A la Demarcació Vallès/Maresme vaig ser formadora i finalment membre de l'equip de relacions, comissària internacional i part de la TAEX.

A nivell professional, vaig estudiar Treball Social i de fa anys volto pel món cooperatiu. Sóc sòcia fundadora de la cooperativa d'inserció Sambucus, amb seu a Manlleu, on portem un restaurant al mercat i fem producció ecològica d'hortalisses i

aromàtiques.

De quina necessitat partia el projecte?

Es veia la necessitat d'una gran trobada general, que remogués tots els membres i reforçés la pertinença al moviment.

Quins objectius es proposava?

Crec que un d'important era el de fer moviment, però no gratuïtament, sinó vinculant-nos amb l'entorn i reforçant el nostre compromís amb aquest.

Quin va ser el teu paper?

Jo era part del petit equip tècnic que vam anar organitzant la trobada al llarg d'un any. Sobretot em vaig encarregar de les activitats i contactes amb les associacions d'arreu que van participar a la Vila Escolta.

Amb quines dificultats us vau trobar?

Com tots els grans esdeveniments, de dificultats n'hi ha moltes: logístiques, econòmiques, de temporalitat... i també, és clar, d'acord intern amb el matisos d'un acte tan gran. Treballant fort i parlant molt es van anar desfent els nusos.

Creus que es va assolir el resultat esperat?

En el record de tothom que hi va participar el Xarbot és un moment molt especial, inoblidable, tant si s'hi va assistir com a castor o com a cap, va ser molt gran. L'impacte emocional va ser fort perquè la majoria dels assistents no havia participat en trobades generals, i va ser conscient que era part d'un moviment gran i fort.

Actualment es percep a MEG l'empenta d'aquesta feina?

Ja fa temps que es parla d'una altra trobada general, en el Pla Triennal que vam aprovar en la darrera assemblea de la meua TAEX sortia plasmat, però com passa en altres àmbits de la vida la urgència ens passa al davant.

Què t'ha aportat el teu pas per MEG i per l'escoltisme i el guiatge, en general?

Sempre dic que sóc com sóc gràcies a l'escoltisme i el guiatge, al reptes que hi he assumit i a les responsabilitats que he après a entomar. La visió del món, l'adaptabilitat, el treball en equip, el compromís amb allò que fas...

Quins creus que són els reptes actuals de l'escoltisme i el guiatge?

La necessitat d'actualització i adaptació constant és un repte sempre present. No es pot continuar fent mateix mentre el context es mou.

Continues relacionada amb l'escoltisme i el guiatge?

Fins fa poc era part de l'equip **xarxameg**, actualment la vida laboral no m'ho permet. Però d'escolta i guia se n'és tota la vida.

*Aquesta entrevista ha estat realitzada per l'equip **xarxameg** de la Fundació Josep Sans i també ha estat publicada en la revista de MEG, el Correu núm.82 tardor de 2012.*

